

meg a élet a Paradicsomban. A gazdagok számára ide nehéz bejutni. Az embernek szeretnie kell felebarátját és meg kell vele vagyonát osztania.

A Talmudban ez áll: „Minden a tiéd!”, a Bibliában: „Adj át mindent!” Micsoda remek kombináció! Ez a két egymást teljesen kizáró ideológia, ahogyan azt tudjuk, egyetlen helyről indult el: Izraelből. De ez nem azt jelenti, hogy azt a zsidók dolgozták ki. Más itt a fontos! A konfliktus elkerülhetetlensége.

Azt, hogy a konfliktus a két ideológia követői között elkerülhetetlen, még a kicsi gyermekek viselkedésén is jól meg lehet figyelni. Ha az egyik gyermeknek azt mondjuk, hogy minden játék, amelyet lát, csakis az övé, de a másikkal elhitetjük, hogy az általa birtokolt játékokat át kell adnia, amikor arra valakinek szüksége lesz, mi történik?

A gyermek valószínűleg egyszer-kétszer még bele is egyezik, hogy átadja saját játékait, de szeretetet biztos nem fog érezni az iránt, aki azokat elveszi tőle. Majd később vissza akar belőlük legalább valamit szerezni, kinyújtja kezét is, de senki, semmit sem ad neki vissza. Végül elsírja magát, vagy megpróbálja erőnek erejével visszaszerezni játékait.

Így történik meg, hogy a konfliktus a két különböző ideológia segítségével a még csak a jövőben megszületendő gyermekek között is már előre adott.

A nemzeti hovatartozásnak az adott esetben egyáltalán nincs semmilyen jelentősége.

Ha minden zsidót kereszténnyé változtatnánk és az összes szláv nemzetet zsidóvá, ugyanazok a konfliktusok játszódna le.

Nem a különböző nemzetiségek folytatnak egymás ellen örökös harcot, hanem a különböző ideológiák, melyek „kihasználják” a nemzetiségeket!

Nem egyszer hallhattunk már, méghozzá nagyon kulturált, felvilágosult emberektől arról, hogy mennyire

nélkülözhetetlen a különböző vallások iránti türelmes viselkedés. Az Állami Duma törvényt fogadott el, amely bünteti azokat, akik faji és vallási békétlenséget szítanak. A TV-ben látjuk, hogy a különböző vallások vezetői együtt vannak jelen a kormány által rendezett világi eseményeken.

Ugy tűnik, mintha minden rendjén is volna, okosan és helyesen volna elrendezve. A szélsőségeség azonban ennek ellenére mégsem csökken. Ilyen feliratokkal ellátott plakátokat mutatnak be: „Üsd őket!”, és civil társulások által végrehajtott robbantásokról hallunk...

Akkor hol a gond? Minden olyan egyszerű. Csak szép szavakkal és felhívásokkal nem lehet megváltoztatni a helyzetet.

Éppen ellenkezőleg, tőlük a viszály csak elmélyül, mesterségesen e szavakban álcázza magát. Álcázza magát, hogy egy bizonyos „x” időben felrobbanjon, tönkre tegye az országot.

***

„Legyünk türelmesek minden vallás iránt!” Jó, legyünk! Én például - és gondolom, hogy sokan mások sem - nem vagyok a türelmes egymás iránti viszonyulás ellen.

De közben vajon mi történik magukkal a vallásokkal? Hát a következő! Mindegyikük minden erejével azon van, hogy egyre nagyobb erőre tegyen szert, a lehető legtöbb hívet toborozzon. Végül, amikor már érzik, hogy eléggé megszilárdult pozíciójuk, a két ideológia elkerülhetetlenül harcba száll egymás ellen. Erről világosan tanúskodik a végeláthatatlan konfliktusok történelme. Az emberiség azonban, mintha kódolva volna, a számtalan század folyamán továbbra is mindig ugyanazt a hibát követi el.

Tudtak erről a papok - a két ideológia létrehozói? Tudtak. Lehetetlen, hogy ne tudtak volna azok, akik

temérdek ország emberére képesek pszichológiai hatást gyakorolni. Azok, akik így tudják az embereket kódolni!

Tényleg boldoggá akarták volna tenni a zsidó népet, amikor kiválasztottságáról beszéltek neki? A történelem azt mutatja, hogy a cél egészen másmilyen volt. Az évszázadok folyamán a zsidó népet úgy használták, mint egy bábut, áldozati bárányt, vagy pajzsot, mely nem hagyja, hogy az emberek azokra irányítsák figyelmüket, akik „játsszmaikat játsszák” felhasználva zsidókat is, keresztényeket is, mint gyalogokat egy nem is annyira bonyolult sakkjátsszmaiban. E kódolás azonban ennek is, amannak is csak szenvedést hozott és hoz is.

Csak ítéljék meg saját maguk, merrefelé halad most ez az egész. A világban egyre több agresszióenergia halmozódik föl. Folytatódik a háború Izrael és Palesztina között. Izrael, az Egyesült Államok segítségét és harci technikáját felhasználva, megszállva tarthatja Palesztinát és rákényszerítheti, hogy elfogadja követeléseit. Ez azonban egyáltalán nem azt fogja jelenteni, hogy felébred e két szomszédságban élő nép egymás iránti tisztelete. Éppen ellenkezőleg, gyorsan növekszik az agresszív energia mennyisége a zsidók ellen az egész muzulmán világban. Ez az energia szükségszerűen megnyilvánul, sőt mi több, szünni nem akaró terroristatámadásokban ölt testet Izraelben, az USA területén. Itt azonban nem kimondottan közvetlen izraeli-palesztin konfliktusról van szó.

Sok ember számára, akik bolygónkon élnek, egyre világosabbá válik, hogy a földi civilizáció fejlődése zsákutcába jutott.

Az aids, a kábítószerek, a bűnözés, a technogén katasztrófák fölfalják az embereket. A földön élő emberek túlnyomó többségének nincs lehetősége olyan táplálékot fogyasztania, amely ne volna káros hatással az egészségére, nem tud tiszta, nem szennyezett vízhez jutni, nem lélegzik tiszta és káros hatástól mentes levegőt.

De mi lesz akkor, ha ezekhez a tömegekhez eljut a szociális és technogén kataklizmák valós okáról szóló információ? Felbukkannak olyan vezetők, akik megmutatják nekik a lehangelő planetáris helyzetért felelős igaz bűnösöket, átlátják játékukat, céljaikat, feladataikat?

Hát ettől, éppen ettől rettegnék a világ ideológusai. Ezért igyekeznek, nehogy össznépi harag induljon el ellenük, ezért vetik be egyre ugyanazt a már jól bevált kártyát - a zsidókat. Ok tehetnek mindenről! Rajta, kapjátok el őket! A haragos tömegek rávetik magukat kivétel nélkül minden zsidóra. Nem egyszer történt ez már meg az idők folyamán. Rájuk vetik magukat, annak a reményében, hogy megsemmisítik a Gonoszt. De igazából véve, csak „szelepjeiket nyitják meg s engedik ki magukból a gőzt”!